Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Φυτικές ποικιλίες – Διαδικασία ακυρότητας – Ποικιλία μήλων Cripps Pink – Άρθρα 10 και 116 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 – Νέα ποικιλία – Κατά παρέκκλιση περίοδος χάριτος – Έννοια της εκμετάλλευσης της ποικιλίας – Εμπορική αξιολόγηση – Άρθρο 76 του κανονισμού (ΕΚ) 874/2009 – Αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν το πρώτον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου»

Στην υπόθεση T-112/18,

Pink Lady America LLC, με έδρα τη Yakima, Ουάσινγκτον (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη αρχικά από τους R. Manno και S. Travaglio, στη συνέχεια από τον R. Manno, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), εκπροσωπούμενου από τους M. Ekvad, F. Mattina και M. Garcia Monco-Fuente,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), με έδρα το South Perth (Αυστραλία), εκπροσωπούμενη από τους T. Bouvet και L. Romestant, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 14ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση A 007/2016), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ της WAAA και της Pink Lady America,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, I. S. Forrester (εισηγητή) και E. Perillo, δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Φεβρουαρίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντίκρουσης του ΚΓΦΠ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Μαΐου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντίκρουσης της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Μαΐου 2018,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Μαΐου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 29 Αυγούστου 1995 το Department of Agriculture and Food Western Australia (Υπουργείο γεωργίας και διατροφής της Δυτικής Αυστραλίας, στο εξής: Υπουργείο), το οποίο διαδέχθηκε η Western Australian Agriculture Authority (WAAA, υπηρεσία γεωργίας Δυτικής Αυστραλίας), υπέβαλε ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) αίτηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ 1994, L 227, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός). Η φυτική ποικιλία για την οποία ζητήθηκε το κοινοτικό δικαίωμα είναι η ποικιλία Cripps Pink, μια ποικιλία μήλων που ανήκει στο είδος Malus Domestica Borkh. Η εν λόγω ποικιλία αναπτύχθηκε από τον John Cripps (στο εξής: δημιουργός), ερευνητή στο τμήμα «φυτικών βιομηχανιών» του Υπουργείου, με τη διασταύρωση των ποικιλιών Golden Delicious και Lady Williams.

2 Στο έντυπο της αίτησης για κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας αναφερόταν ότι εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι μηλιές Cripps Pink διατέθηκαν για πρώτη φορά στο εμπόριο το 1994, στη Γαλλία, ενώ εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα στην Αυστραλία, διατέθηκαν για πρώτη φορά στο εμπόριο το 1988.

3 Στις 12 Μαρτίου 1996 το ΚΓΦΠ ενημέρωσε τον εκπρόσωπο του Υπουργείου ότι η ποικιλία Cripps Pink δεν πληρούσε την προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας κατά την έννοια του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού.

4 Τον Ιούλιο του 1996 το Υπουργείο διευκρίνισε ότι ως χρόνος των «πρώτων πειραματικών φυτεύσεων στην Αυστραλία» θα έπρεπε να θεωρηθεί το έτος 1988. Επισήμανε, περαιτέρω, ότι ο κρίσιμος χρόνος, σύμφωνα με το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού, ήταν ο Ιούλιος του 1992, μήνας κατά τον οποίο οι μηλιές Cripps Pink διατέθηκαν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου υπό την εμπορική ονομασία Pink Lady.

5 Στις 15 Ιανουαρίου 1997 το ΚΓΦΠ χορήγησε στην ποικιλία Cripps Pink το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. 1640.

6 Στις 26 Ιουνίου 2014 η προσφεύγουσα, Pink Lady America LLC, υπέβαλε αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας Cripps Pink, δυνάμει του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού, επισημαίνοντας ότι στην περίπτωση του εν λόγω δικαιώματος δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις περί νέας ποικιλίας που προβλέπονται στο άρθρο 10 του βασικού κανονισμού. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 το ΚΓΦΠ απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας, με την απόφαση υπ' αριθ. NN 17.

7 Στις 18 Νοεμβρίου 2016 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, προβάλλοντας ότι το ΚΓΦΠ προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων και ζητώντας από το τμήμα προσφυγών να διορθώσει, κατόπιν τούτου, την απόφαση NN 17 της 19ης Σεπτεμβρίου 2016 και να κηρύξει άκυρο το επίμαχο δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, λόγω του ότι δεν επρόκειτο για νέα ποικιλία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10,

παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητούσε να κηρυχθεί άκυρο το δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, λόγω του ότι δεν επρόκειτο για νέα ποικιλία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 116 του ίδιου κανονισμού.

8 Με την απόφαση A 007/2016 της 14ης Σεπτεμβρίου 2017 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη, κρίνοντας μεταξύ άλλων ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι είχαν πραγματοποιηθεί εκτός της Ένωσης πωλήσεις της ποικιλίας Cripps Pink ή παραχωρήσεις σε τρίτους, από τον δημιουργό ή με την συγκατάθεσή του, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας αυτής πριν από τις 29 Αυγούστου 1989.

9 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, πρώτον, ότι έπρεπε να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού για τον καθορισμό της περιόδου χάριτος για τις πωλήσεις ή τις διαθέσεις που πραγματοποιήθηκαν εκτός του εδάφους της Ένωσης (σημείο II B 3 της προσβαλλόμενης απόφασης), δεύτερον, ότι αποδεικνυόταν από διάφορα αποδεικτικά στοιχεία ότι είχαν πραγματοποιηθεί δοκιμές με σκοπό την εμπορική αξιολόγηση, οι οποίες, ωστόσο, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν, υπό το πρίσμα του άρθρου 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ως εκμετάλλευση της επίμαχης ποικιλίας κατά την έννοια της διάταξης αυτής (σημεία II B 8 έως 10 της προσβαλλόμενης απόφασης), και τέλος, τρίτον, ότι υπήρχαν μεν τιμολόγια του φυτωρίου Olea Nurseries από τα οποία προέκυπτε ότι η ποικιλία Cripps Pink είχε πωληθεί από το φυτώριο αυτό κατά το έτος 1985, πλην όμως κανένα στοιχείο δεν επέτρεπε να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω πωλήσεις είχαν πραγματοποιηθεί με τη συναίνεση του δημιουργού, αλλά αντιθέτως από τα αποδεικτικά στοιχεία προέκυπτε ότι η επίμαχη ποικιλία είχε διατεθεί αποκλειστικά και μόνο για σκοπούς δοκιμών (σημεία II B 10 έως 12 της προσβαλλόμενης απόφασης).

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να κηρύξει άκυρο το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. 1640, που χορηγήθηκε για την ποικιλία Cripps Pink, λόγω μη συνδρομής του στοιχείου της νέας ποικιλίας, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 10 και 20 του βασικού κανονισμού·

– να καταδικάσει το ΚΓΦΠ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΚΓΦΠ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα του ΚΓΦΠ.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Α. Επί του παραδεκτού του αιτήματος περί κηρύξεως της ακυρότητας του υπ' αριθ. 1640 κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας Cripps Pink

13 Με το δεύτερο αίτημά της η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρυχθεί άκυρο το δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. 1640 για την ποικιλία Cripps Pink.

14 Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι σκοπός της προσφυγής που ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είναι ο έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΚΓΦΠ, κατά την έννοια του άρθρου 73 του βασικού κανονισμού. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων που λαμβάνονται από τα κατώτερα όργανα του ΚΓΦΠ και, ως εκ τούτου, δεν είναι αρμόδιο ούτε να ακυρώνει ή να μεταρρυθμίζει τις αποφάσεις αυτές.

15 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, με το οποίο ζητείται να κηρυχθεί άκυρο το υπ' αριθ. 1640 κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Cripps Pink πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.

Β. Επί της ουσίας

16 Προς στήριξη του πρώτου αιτήματός της, με το οποίο ζητείται η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 10 και 20 του βασικού κανονισμού, καθώς και το άρθρο 116 του ίδιου κανονισμού, καθόσον έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η ποικιλία Cripps Pink πληρούσε την προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας κατά τον χρόνο της χορηγήσεως του σχετικού κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού, παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, και παρέβη το άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2009 της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του βασικού κανονισμού όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΕΕ 2009, L 251, σ. 3), καθόσον έκρινε απαράδεκτα τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν υποβληθεί εκπροθέσμως από την προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κάνει δεκτά αποδεικτικά στοιχεία που δεν προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία.

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

17 Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα, κατά πρώτον, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Κατά δεύτερον, φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών κακώς στηρίχθηκε, για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, στη διεθνή σύμβαση για την προστασία των νέων ποικιλιών φυτών, της 2ας Δεκεμβρίου 1961 (στο εξής: σύμβαση UPOV), όπως αναθεωρήθηκε στις 19 Μαρτίου 1991. Κατά τρίτον, βάλλει κατά της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών επί της προϋπόθεσης περί νέας ποικιλίας κατ' άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

α) Επί της εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού

18 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε την προβλεπόμενη στο άρθρο 116 του βασικού κανονισμού παρέκκλιση περί εξαετούς περιόδου χάριτος στις εμπορικές δραστηριότητες στο εσωτερικό της Ένωσης χωρίς να λάβει προηγουμένως υπόψη τις διατάξεις του

άρθρου 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού· κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η παρέκκλιση που θεσπίζεται στο άρθρο 116 του βασικού κανονισμού θα μπορούσε να εφαρμοστεί μόνον «εφόσον ο δημιουργός διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα διάθεσης αυτών και άλλων συστατικών της ποικιλίας και δεν έχει γίνει περαιτέρω διάθεση», πράγμα που θα πρέπει να αποδειχθεί από τον ίδιο τον δημιουργό.

19 Το ΚΓΦΠ, υποστηριζόμενο από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας αυτής.

20 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας παρέχεται στις ποικιλίες που είναι διακριτές, ομοιογενείς, σταθερές και νέες. Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το οποίο διέπει το κριτήριο περί νέας ποικιλίας, ο δημιουργός μιας ποικιλίας δικαιούται περίοδο χάριτος κατά τη διάρκεια της οποίας μπορεί να πραγματοποιεί πωλήσεις ή διαθέσεις χωρίς να παύει η ποικιλία να θεωρείται νέα ποικιλία. Η διάρκεια αυτής της περιόδου χάριτος διαφοροποιείται αναλόγως του αν οι πράξεις διάθεσης πραγματοποιούνται εντός ή εκτός της Ένωσης.

21 Συγκεκριμένα, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Μια ποικιλία θεωρείται νέα εάν, κατά την ημερομηνία της αίτησης, που καθορίζεται δυνάμει του άρθρου 51, συστατικά της ποικιλίας ή συγκομισθέν υλικό της ποικιλίας δεν έχουν πωληθεί ή άλλως διατεθεί σε τρίτους από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του κατά την έννοια του άρθρου 11, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας:

α) πλέον του ενός έτους πριν από την προαναφερόμενη ημερομηνία, εντός του κοινοτικού εδάφους·

β) πλέον των τεσσάρων ετών ή, σε περίπτωση δέντρων ή αμπέλων, πλέον των έξι ετών πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εκτός του κοινοτικού εδάφους.»

22 Το άρθρο 116, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο α) και με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, μια ποικιλία θεωρείται νέα και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες συστατικά της ποικιλίας ή συγκομισθέν υλικό της, δεν έχουν πωληθεί ή κατ' άλλο τρόπο διατεθεί σε τρίτους, από το δημιουργό της ποικιλίας ή με τη συγκατάθεσή του, εντός του εδάφους της Κοινότητας, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας, νωρίτερα από τέσσερα έτη, και όταν πρόκειται για άμπελο ή είδη δένδρων, νωρίτερα από έξι έτη, πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, εφόσον η αίτηση υποβάλλεται εντός έτους από την εν λόγω ημερομηνία.»

23 Το άρθρο 118 του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Τα άρθρα 1, 2, 3, 5, έως 29 και 49 έως 106 εφαρμόζονται από τις 27 Απριλίου 1995 […]».

24 Συνεπώς, η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τη συνδυασμένη εφαρμογή του άρθρου 10 και του άρθρου 116 του βασικού κανονισμού είναι η 1η Σεπτεμβρίου 1994, ημερομηνία δημοσίευσης του βασικού κανονισμού στην Επίσημη Εφημερίδα.

25 Το άρθρο 116 του βασικού κανονισμού έχει ως αποτέλεσμα η διάρκεια της προβλεπόμενης στο άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', περιόδου χάριτος του ενός έτους πριν από την υποβολή της αίτησης να παρατείνεται σε τέσσερα έτη –ή και έξι έτη στην περίπτωση των δέντρων– πριν από την

ημερομηνία έναρξης της ισχύος του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, η ημερομηνία που έπρεπε να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω για τις πωλήσεις και τις διαθέσεις εντός του εδάφους της Ένωσης ήταν η 1η Σεπτεμβρίου 1988.

26 Όσον αφορά την περίοδο χάριτος για τις πωλήσεις και τις διαθέσεις που έχουν πραγματοποιηθεί εκτός του εδάφους της Ένωσης, κατ' άρθρο 10 παράγραφος 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή δεν θίγεται από το άρθρο 116 του εν λόγω κανονισμού.

27 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ο φορέας τον οποίο διαδέχθηκε η παρεμβαίνουσα υπέβαλε αίτηση για κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας στις 29 Αυγούστου 1995.

28 Επομένως, η αίτηση αυτή κατατέθηκε εντός του διαστήματος του ενός έτους από τη θέση σε ισχύ του βασικού κανονισμού.

29 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, στα σημεία II B 2 και 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι εν προκειμένω ίσχυαν δύο περίοδοι χάριτος και συγκεκριμένα, πρώτον, για τις πωλήσεις και τις διαθέσεις εντός του εδάφους της Ένωσης, περίοδος χάριτος έξι ετών πριν από τη θέση σε ισχύ του βασικού κανονισμού, και, δεύτερον, για τις πωλήσεις και τις διαθέσεις εκτός του εδάφους αυτού, περίοδος έξι ετών πριν από την υποβολή της αίτησης.

30 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο II B 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν προσκομίσθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις ή διαθέσεις εντός του εδάφους της Ένωσης, από τον δημιουργό ή με τη συγκατάθεσή του, σε χρόνο απώτερο των έξι ετών πριν από τη θέση σε ισχύ του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι εντός της Ένωσης η πρώτη διάθεση της ποικιλίας μηλιών Cripps Pink στο εμπόριο έγινε το 1992 στο Ηνωμένο Βασίλειο.

31 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν έσφαλε με το να περιοριστεί, όπως προκύπτει από το σημείο II B 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, στο να εξετάσει την επιρροή που ασκούν οι αποδείξεις που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα, υπό το πρίσμα του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, επί του ζητήματος αν τα συστατικά της ποικιλίας ή συγκομισθέν υλικό πωλήθηκαν ή διαβιβάστηκαν με άλλον τρόπο σε τρίτους από τον δημιουργό ή με τη συγκατάθεσή του, κατά την έννοια του άρθρου 11 του εν λόγω κανονισμού, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας, εκτός του εδάφους της Ένωσης, πριν από τις 29 Αυγούστου 1989.

32 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών μπορούσε να εφαρμόσει περίοδο χάριτος μόνον αφού προηγουμένως εξετάσει αν ο δημιουργός είχε διατηρήσει το αποκλειστικό δικαίωμα διάθεσης, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

33 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«2. Η διάθεση συστατικών ποικιλίας σε επίσημο φορέα για προβλεπόμενους από το νόμο λόγους, ή σε άλλους βάσει συμβάσεως ή άλλης έννομης σχέσης απλώς για παραγωγή, αναπαραγωγή, πολλαπλασιασμό, επεξεργασία ή αποθήκευση, δεν θεωρείται ως διάθεση σε τρίτους κατά την έννοια της παραγράφου 1, εφόσον ο δημιουργός διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα διάθεσης αυτών και άλλων συστατικών της ποικιλίας και δεν έχει γίνει περαιτέρω διάθεση. Ωστόσο, αυτή η διάθεση συστατικών ποικιλίας θεωρείται διάθεση κατά την έννοια της παραγράφου 1, αν τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας έχουν χρησιμοποιηθεί επανειλημμένα για την παραγωγή υβριδικής ποικιλίας και αν υπάρχει διάθεση συστατικών ποικιλίας ή συγκομισθέντος υλικού της υβριδικής ποικιλίας.

Παρομοίως, η διάθεση συστατικών ποικιλίας από μια εταιρεία ή μια επιχείρηση, κατά την έννοια του άρθρου 58 παράγραφος 2 της συνθήκης, σε άλλη εταιρεία ή επιχείρηση αυτού του είδους, δεν θεωρείται διάθεση σε τρίτους, εάν μία από αυτές ανήκει εξ ολοκλήρου στην άλλη ή αν και οι δύο ανήκουν εξ ολοκλήρου σε μία τρίτη εταιρεία ή επιχείρηση αυτού του είδους, και εφόσον δεν επακολουθεί περαιτέρω διάθεση. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει όταν πρόκειται για συνεταιρισμούς.»

34 Συνεπώς, η διάταξη αυτή διευκρινίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ορισμένες νομικές καταστάσεις εμπίπτουν ή δεν εμπίπτουν στην έννοια της διάθεσης με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Επομένως, σε αντίθεση προς ό,τι φαίνεται να υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν πρόκειται για σωρευτικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια διάθεση δεν στερεί από την ποικιλία την ιδιότητα της νέας ποικιλίας.

35 Δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν συντρέχει καμία από τις περιπτώσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα περί του αντιθέτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών δεν εφάρμοσε τη διάταξη αυτή. Κατά συνέπεια, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού από το τμήμα προσφυγών πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της ερμηνείας του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα της σύμβασης UPOV όπως η σύμβαση αυτή αναθεωρήθηκε στις 19 Μαρτίου 1991

36 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι ερμήνευσε το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 6 της σύμβασης UPOV όπως η σύμβαση αυτή αναθεωρήθηκε στις 19 Μαρτίου 1991. Κατά την προσφεύγουσα, στο μέτρο που οι πωλήσεις μηλιών Cripps Pink πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του βασικού κανονισμού και του εν λόγω αναθεωρημένου κειμένου της σύμβασης UPOV, το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τη σύμβαση UPOV όπως αυτή είχε αναθεωρηθεί στις 23 Οκτωβρίου 1978, όταν δεν έκανε αναφορά στον σκοπό της εκμετάλλευσης της ποικιλίας.

37 Το ΚΓΦΠ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων αυτών.

38 Κατά πρώτον, διαπιστώνεται ότι με το επιχείρημα της προσφεύγουσας προβάλλεται ότι κατά την εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, θα έπρεπε να μη ληφθεί υπόψη η φράση «με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας», η οποία περιλαμβάνεται στη διάταξη αυτή.

39 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι τόσο το τμήμα προσφυγών όσο και το Γενικό Δικαστήριο οφείλουν να προβαίνουν σε πλήρη και ολοκληρωμένη εφαρμογή των διατάξεων του βασικού κανονισμού.

40 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι στην εικοστή ένατη αιτιολογική σκέψη του βασικού κανονισμού επισημαίνεται ότι «[…] ο παρών κανονισμός λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες διεθνείς συμβάσεις όπως η διεθνής σύμβαση για την προστασία νέων φυτικών ποικιλιών (σύμβαση UPOV) […]», η οποία εν προκειμένω είναι η σύμβαση UPOV όπως διαμορφώθηκε μετά από την αναθεώρηση της 19ης Μαρτίου 1991, και ότι, ως εκ τούτου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών αναφέρθηκε σε αυτή ακριβώς την αναθεωρημένη έκδοση της σύμβασης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς το έπραξε.

41 Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μνημονεύει καμία έκδοση της σύμβασης UPOV. Αντιθέτως, από το σημείο II Β της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο επιγράφεται «Επί της ουσίας», προκύπτει σαφώς ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με την προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας για την ποικιλία Cripps Pink στηρίχθηκε αποκλειστικά και μόνο στο άρθρο 10 του βασικού κανονισμού.

42 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ερείδεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλόμενης απόφασης και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

γ) Επί της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας

1) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις για το βάρος απόδειξης στο πλαίσιο διαδικασίας ακυρότητας

43 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας παρέχεται στις ποικιλίες που είναι διακριτές, ομοιογενείς, σταθερές και νέες.

44 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια ποικιλία πρέπει να θεωρείται νέα.

45 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 6 του βασικού κανονισμού –μεταξύ των οποίων και η προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας– αποτελούν προϋποθέσεις sine qua non για την παραχώρηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, η παραχώρηση κοινοτικού δικαιώματος είναι παράνομη και η κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού δικαιώματος είναι προς το γενικό συμφέρον (πρβλ. απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Schräder κατά ΚΓΦΠ, C-546/12 P, EU:C:2015:332, σκέψη 52).

46 Υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, το ΚΓΦΠ κηρύσσει άκυρο το δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας αν διαπιστωθεί ότι οι όροι που προβλέπονται στα άρθρα 7 ή 10 του κανονισμού αυτού δεν πληρούνταν κατά τον χρόνο της παραχώρησης του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.

47 Περαιτέρω, κατά το άρθρο 53α, παράγραφος 2, του κανονισμού 874/2009, το αίτημα που υποβάλλεται στο ΚΓΦΠ για κίνηση διαδικασίας ακυρότητας και το αίτημα που υποβάλλεται για κίνηση διαδικασίας ακύρωσης, κατ' άρθρο 20 και άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, αντίστοιχα, συνοδεύονται από αποδεικτικά στοιχεία και γεγονότα που εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κύρος του τίτλου.

48 Στο πλαίσιο αυτό, αυτός που ζητεί την κήρυξη ακυρότητας κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας πρέπει να προσκομίσει ουσιώδη αποδεικτικά και πραγματικά στοιχεία, ικανά να εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα του δικαιώματος που παρασχέθηκε κατόπιν της εξέτασης την οποία προβλέπουν τα άρθρα 54 και 55 του εν λόγω κανονισμού (αποφάσεις της 21ης Μαΐου 2015, Schräder κατά ΚΓΦΠ, C-546/12 P, EU:C:2015:332, σκέψη 57, και της 23ης Νοεμβρίου 2017, Aurora κατά ΚΓΦΠ – SESVanderhave (M 02205), T-140/15, EU:T:2017:830, σκέψη 58).

49 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα όφειλε να προσκομίσει, προς στήριξη της αίτησης κήρυξης ακυρότητας, ουσιώδη αποδεικτικά και πραγματικά στοιχεία, ικανά να δημιουργήσουν στο ΚΦΓΠ σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα του επίμαχου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.

50 Ακόμη και αν θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς αν εν προκειμένω τα αποδεικτικά στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της αίτησης κήρυξης ακυρότητας μπορούσαν να θεμελιώσουν σοβαρές αμφιβολίες για τη νομιμότητα του δικαιώματος που χορηγήθηκε στην παρεμβαίνουσα, διαπιστώνεται πάντως ότι το ΚΓΦΠ δέχτηκε ότι υπήρχαν σοβαρές αμφιβολίες ικανές

να δικαιολογήσουν επανεξέταση της ποικιλίας Cripps Pink μέσω της διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας και κίνησε την διαδικασία εκατέρωθεν ακροάσεως. Εξάλλου, η εκτίμηση του παραδεκτού της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας δεν ασκεί επιρροή επί της δυνατότητας του ΚΓΦΠ ή του τμήματος προσφυγών να απορρίψει εν συνεχεία την αίτηση επί της ουσίας.

51 Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού, το ΚΓΦΠ στην ενώπιόν του διαδικασία διερευνά τα πραγματικά περιστατικά αυτεπαγγέλτως, καθόσον αυτά υπόκεινται σε εξέταση σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 55 του ίδιου κανονισμού.

52 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού τυγχάνει εφαρμογής στις διαδικασίες ακυρότητας ενώπιον του τμήματος προσφυγών (απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Schräder κατά ΚΓΦΠ, C-546/12 P, EU:C:2015:332, σκέψη 46).

53 Το ΚΓΦΠ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για την κήρυξη ακυρότητας κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, κατά την έννοια του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού, την οποία ασκεί βάσει των αποδείξεων που προσκομίζονται ενώπιόν του από τον αιτούντα την κήρυξη ακυρότητας και, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω, οφείλει να κηρύξει άκυρο το δικαίωμα φυτικής ποικιλίας αν διαπιστωθεί ότι οι όροι που προβλέπονται στα άρθρα 7 ή 10 του βασικού κανονισμού δεν πληρούνταν κατά τον χρόνο της παραχώρησης του εν λόγω κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.

54 Εντούτοις, η άσκηση της εξουσίας αυτής δεν εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου. Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 73 του βασικού κανονισμού το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εξετάζει τη νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΚΓΦΠ, ελέγχοντας την εκ μέρους τους εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης βάσει, ιδίως, των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να διενεργήσει πλήρη έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΚΓΦΠ, εξετάζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ορθότητα του εκ μέρους τους νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς ή το αν η εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων είναι πεπλανημένη (βλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Brookfield New Zealand και Elaris κατά ΚΓΦΠ και Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, σκέψεις 39 και 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

55 Όπως προκύπτει από τη νομολογία, όταν οι διαπιστώσεις και οι εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών είναι αποτέλεσμα πολύπλοκων εκτιμήσεων που εμπίπτουν στους τομείς της βοτανικής ή της γενετικής και απαιτούν ειδική πείρα ή επιστημονικές τεχνικές γνώσεις ή ειδικές τεχνικές, ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να περιοριστεί στον έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτίμησης [αποφάσεις της 15ης Απριλίου 2010, Schräder κατά ΚΓΦΠ, C-38/09 P, EU:C:2010:196, σκέψη 77, και της 19ης Νοεμβρίου 2008, Schräder κατά ΚΓΦΠ (SUMCOL 01), T-187/06, EU:T:2008:511, σκέψεις 59 έως 63]. Ωστόσο, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

56 Συγκεκριμένα, στο μέτρο που η εξέταση του ζητήματος της νέας ποικιλίας, το οποίο είναι το επίμαχο ζήτημα, δεν απαιτεί ειδική πείρα ή ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις, από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο προβαίνει σε ολοκληρωμένο ή πλήρη έλεγχο νομιμότητας (αποφάσεις της 15ης Απριλίου 2010, Schräder κατά ΚΓΦΠ, C-38/09 P, EU:C:2010:196, σκέψη 77, και της 19ης Νοεμβρίου 2008, SUMCOL 01, T-187/06, EU:T:2008:511, σκέψη 65).

2) Επί της εκτίμησης της προϋπόθεσης περί νέας ποικιλίας σε σχέση με πωλήσεις ή διαθέσεις που πραγματοποιήθηκαν εκτός της Ένωσης

57 Επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, η οποία είχε ζητήσει να κηρυχθεί άκυρο το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας που χορηγήθηκε για την ποικιλία Cripps Pink, ήταν αυτή που έφερε το βάρος να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που θα επέτρεπαν στο τμήμα προσφυγών να κρίνει ότι κατά τον χρόνο της παραχώρησης του δικαιώματος αυτού δεν πληρούνταν η προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας.

58 Περαιτέρω, όπως εκτέθηκε ήδη στη σκέψη 34 ανωτέρω, δεδομένου ότι η λειτουργία του άρθρου 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού είναι απλώς να προσδιορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ορισμένα είδη διάθεσης δεν αποτελούν διάθεση «σε τρίτους», η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή πρέπει να πληρούνται σε κάθε περίπτωση προκειμένου μια πώληση ή διάθεση να μην αναιρεί τον χαρακτήρα της ποικιλίας ως νέας ποικιλίας. Συγκεκριμένα, για να μην παύει να θεωρείται μια ποικιλία ως νέα ποικιλία, αρκεί, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η πώληση ή διάθεση που πραγματοποιείται εκτός της Ένωσης πριν από την περίοδο χάριτος να μην πραγματοποιείται από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του σε τρίτους «με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας», η δε προϋπόθεση αυτή αποτελεί διακριτή προϋπόθεση από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

59 Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών, υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι διάδικοι, ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πριν από τις 29 Αυγούστου 1989 οι πωλήσεις ή διαθέσεις δεν είχαν πραγματοποιηθεί από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του σε τρίτους με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση της επίμαχης ποικιλίας.

60 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν ενώπιόν του.

61 Όπως προκύπτει από υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού με ημερομηνία 6 Αυγούστου 2015, το 1984, στο πλαίσιο προγράμματος βελτίωσης ποικιλιών μηλιών, αυτός επέλεξε τις ποικιλίες Pink Lady και Sundowner για περαιτέρω δοκιμές. Η μαρτυρία αυτή ενισχύεται από έγγραφο της εποχής εκείνης και συγκεκριμένα από ένα υπόμνημα που επιγράφεται «Apple breeding programme», το οποίο υποβλήθηκε από τον δημιουργό στις 3 Σεπτεμβρίου 1984 στον υπεύθυνο του τμήματος «Βοτανική έρευνα» του Υπουργείου. Στο υπόμνημα αυτό ο δημιουργός ζητούσε έγκριση προκειμένου οι ποικιλίες Pink Lady και Sundowner να διαδοθούν στη βιομηχανία «για να πραγματοποιηθούν διεξοδικές δοκιμές και αξιολόγησή τους υπό εμπορικές συνθήκες».

62 Από την ανωτέρω υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού της 6ης Αυγούστου 2015 προκύπτει, επίσης, ότι οι χειρόγραφες σημειώσεις επί του υπομνήματος της 3ης Σεπτεμβρίου 1984 αποτυπώνουν την έκβαση της συνάντησής του με τον υπεύθυνο του τμήματος «Κηπουρικής» του Υπουργείου, στις 3 Απριλίου 1985, κατά την οποία συζητήθηκε το περιεχόμενο του εν λόγω υπομνήματος. Ειδικότερα, από την υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού προκύπτει ότι η σημείωση «Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released» (δύο ποικιλίες προς διάδοση, η Sundowner και η Pink Lady) είχε την έννοια ότι είχε γίνει δεκτό το αίτημά του να διαδοθούν οι εν λόγω ποικιλίες στη βιομηχανία, «για να πραγματοποιηθούν διεξοδικές δοκιμές και αξιολόγησή τους υπό εμπορικές συνθήκες».

63 Περαιτέρω, όσον αφορά τις διαθέσεις προς τα φυτώρια Olea Nurseries και How Green Nursery το 1985, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δύο επιστολές που είχε αποστείλει ο δημιουργός στα δύο αυτά φυτώρια την 31η Μαΐου 1985. Με τις επιστολές αυτές ο δημιουργός είχε ενημερώσει τα εν λόγω φυτώρια ότι ορισμένα δέντρα με μοσχεύματα των ποικιλιών Sundowner και Pink Lady θα ήταν διαθέσιμα τον χειμώνα και ότι ενδεχομένως να ενδιέφερε τα φυτώρια αυτά να παραλάβουν τέτοια δέντρα «προκειμένου να έχουν πηγή μοσχευμάτων και να μπορούν να παραγάγουν δέντρα για να τα πωλήσουν στους παραγωγούς φρούτων, σε περίπτωση που

το Υπουργείο συστήσει τη φύτευσή τους από εμπορικούς οπωρώνες». Επιπλέον, στην υπεύθυνη δήλωση της 6ης Αυγούστου 2015 ο δημιουργός προσέθεσε ότι, τον Αύγουστο του 1985 διέθεσε «για σκοπούς δοκιμών και αξιολόγησης 12 δέντρα Cripps Pink και 12 δέντρα Cripps Red» στα φυτώρια Olea Nurseries και How Green Nursery και σε οκτώ δενδροκόμους και ότι σκοπός της διάθεσης αυτής ήταν να αξιολογηθεί η επίδοση των ποικιλιών σε «περιβάλλον διαφορετικό από αυτό ενός ερευνητικού κέντρου».

64 Τέλος, από την ανωτέρω υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού της 6ης Αυγούστου 2015 και από το υπ' αριθ. 4169 δελτίο του Υπουργείου, με τίτλο «Apple varieties for Western Australia orchards» («Ποικιλίες μήλων για τους οπωρώνες της Δυτικής Αυστραλίας») προκύπτει ότι το Υπουργείο σύστησε στους οπωροκαλλιεργητές την καλλιέργεια της ποικιλίας Cripps Pink μόλις τον Νοέμβριο του 1990.

65 Συνεπώς, πράγματι, όπως επισημαίνει το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν μπορεί να συναχθεί από αυτό καθεαυτό το περιεχόμενο των επιστολών που εστάλησαν στα φυτώρια ότι η επίμαχη ποικιλία είχε διαδοθεί αποκλειστικά και μόνο για σκοπούς διενέργειας δοκιμών. Ωστόσο, εξεταζόμενα στο σύνολό τους, τα αποδεικτικά στοιχεία που περιγράφονται ανωτέρω επιβεβαιώνουν ότι οι διαθέσεις του 1985 είχαν πραγματοποιηθεί «για σκοπούς δοκιμών και αξιολόγησης».

66 Περαιτέρω, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, δεν ασκεί καμία επιρροή το γεγονός ότι τα αποδεικτικά στοιχεία κάνουν λόγο για εμπορικές και όχι για βοτανικές δοκιμές. Υπενθυμίζεται επ' αυτού, καταρχάς, ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αναφέρεται ρητώς στην «εκμετάλλευση της ποικιλίας».

67 Έχει κριθεί ότι διάθεση με σκοπό τις δοκιμές της ποικιλίας η οποία δεν συνεπάγεται την πώληση ή τη μεταβίβαση σε τρίτους με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας δεν στερεί από την ποικιλία αυτή την ιδιότητα της νέας ποικιλίας, κατά την έννοια του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού [απόφαση της 11ης Απριλίου 2019, Kiku κατά ΚΓΦΠ – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova), T-765/17, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:244, σκέψη 74].

68 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι η έννοια της εκμετάλλευσης της ποικιλίας, κατ' άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αναφέρεται σε εκμετάλλευση που γίνεται σε κερδοσκοπική βάση, όπως συνάγεται εξάλλου από τις διατάξεις του βασικού κανονισμού που αναφέρονται στα συμβατικώς παρεχόμενα δικαιώματα εκμετάλλευσης, και δεν καταλαμβάνει εμπορικές δοκιμές που γίνονται με σκοπό να αξιολογηθούν οι ποικιλίες υπό εμπορικές συνθήκες σε εδάφη διαφόρων ειδών και σε διαφορετικά αγροτικά συστήματα, προκειμένου να προσδιοριστεί η αξία που έχουν για τους πελάτες.

69 Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών αναφέρθηκε στην απόφαση που εξέδωσε στις 2 Δεκεμβρίου 2008 επί της υποθέσεως A 009/2008, με την οποία έκρινε ότι κρίσιμο στο πλαίσιο του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού ήταν να υφίσταται «πρόδηλη επιθυμία πραγματοποίησης πωλήσεων». Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι κακώς το τμήμα προσφυγών επικαλέστηκε την απόφαση αυτή για να απορρίψει την αποδεικτική αξία των στοιχείων που είχαν προσκομισθεί από αυτή πρέπει να απορριφθεί.

70 Περαιτέρω διαπιστώνεται ότι, όπως εξήγησε η παρεμβαίνουσα κατά τη συζήτηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εν προκειμένω σκοπός των «εμπορικών δοκιμών» ήταν να αξιολογηθούν οι ποικιλίες υπό εμπορικές συνθήκες σε εδάφη διαφόρων ειδών και σε διαφορετικά αγροτικά συστήματα, προκειμένου να προσδιοριστεί η αξία που έχουν για τους πελάτες. Οι δοκιμές έδιναν, συνεπώς, τη δυνατότητα να παρακολουθείται η απόδοση της επίμαχης ποικιλίας σε πολύ πιο αντιπροσωπευτικές συνθήκες εδάφους, να αξιολογείται ολόκληρος ο κύκλος καλλιέργειας και, τέλος, να παρέχονται στους παραγωγούς περισσότερα δεδομένα σχετικά με την απόδοση.

71 Οι ισχυρισμοί αυτοί της παρεμβαίνουσας ενισχύονται, αφενός, από την υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού, της 6ης Αυγούστου 2015, και, αφετέρου, από την αντίθετη υπεύθυνη δήλωση του Geoffrey Godley, γεωργικού συμβούλου του Υπουργείου, με ημερομηνία 13 Ιανουαρίου 2015. Συγκεκριμένα, από την υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού της 6ης Αυγούστου 2015 προκύπτει ότι σκοπός της διανομής της ποικιλίας Cripps Pink στα φυτώρια και στους δενδροκόμους «ήταν να εξετασθεί ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρονται τα δέντρα σε περιβάλλον διαφορετικό από αυτό ενός ερευνητικού κέντρου». Περαιτέρω, από τη δήλωση του G. Godley προκύπτει ότι αυτός παραδέχεται ότι, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, μετείχε στις δραστηριότητες «εμπορικής αξιολόγησης», οι οποίες συνίσταντο στη συλλογή πληροφοριών από τους παραγωγούς «σχετικά με την απόδοση, τη συγκομιδή, την αποθήκευση, τη συσκευασία, την αποστολή και την αντίδραση των καταναλωτών σε σχέση με τα μήλα.»

72 Τέλος, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις εξηγήσεις που έδωσε κατά τη συζήτηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών ο τεχνικός εμπειρογνώμονας του ΚΓΦΠ για τα μήλα, η εμπορική αξιολόγηση αποτελεί συνήθη πρακτική στη βελτίωση των μήλων. Ο εμπειρογνώμονας εξέθεσε, επ' αυτού, ότι η βελτίωση των μήλων πραγματοποιείται σε δύο στάδια: κατά το πρώτο στάδιο διεξάγονται έρευνες προκειμένου να δοκιμαστούν και να επιλεγούν οι ποικιλίες και κατά το δεύτερο στάδιο αξιολογείται η εμπορική χρήση των μηλιών.

73 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εμπορική αξιολόγηση δεν ισοδυναμούσε με εμπορική εκμετάλλευση και ότι, ως εκ τούτου, οι πωλήσεις ή οι διαθέσεις που πραγματοποιήθηκαν με σκοπό τις δοκιμές πριν από την περίοδο χάριτος δεν στερούσαν από την ποικιλία την ιδιότητα της νέας ποικιλίας.

74 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της για την κήρυξη ακυρότητας.

75 Κατά πρώτον, όσον αφορά τις υπεύθυνες δηλώσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου πρέπει καταρχάς να ελέγχεται η αληθοφάνεια της περιεχόμενης σε αυτό πληροφορίας. Πρέπει επομένως να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και ο αποδέκτης του και να εξετάζεται αν, βάσει του περιεχομένου του, το έγγραφο είναι, εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, σκέψεις 42 και 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία, ακόμη και όταν μια δήλωση έχει συνταχθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του βασικού κανονισμού, δεν μπορεί να έχει αποδεικτική αξία όταν προέρχεται από πρόσωπα τα οποία συνδέονται με τον προσφεύγοντα, εκτός αν ενισχύεται και από άλλα αποδεικτικά στοιχεία [βλ. διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2013, SOUTHERN SPLENDOUR, T-367/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:585, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn κατά ΚΓΦΠ – Artevos (Oksana), T-767/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:494, σκέψη 99].

76 Εν προκειμένω, πρώτον, επισημαίνεται ότι τα πρόσωπα από τα οποία η προσφεύγουσα ζήτησε να προβούν σε υπεύθυνες δηλώσεις αναφέρονται σε γεγονότα που συνέβησαν πριν από τριάντα και πλέον έτη. Δεύτερον, κατά τον χρόνο εκείνο δεν υπήρχε νομοθεσία για την προστασία των φυτικών ποικιλιών στην Αυστραλία και, ως εκ τούτου, τα πρόσωπα που κλήθηκαν να προβούν σε αυτές τις υπεύθυνες δηλώσεις δεν είχαν καμία γνώση του νομικού πλαισίου που ρύθμιζε την καταχώριση κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών. Τρίτον, σε αντίθεση προς την υπεύθυνη δήλωση του δημιουργού, της 6ης Αυγούστου 2015, οι υπεύθυνες δηλώσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνονται με αποδεικτικά στοιχεία της εποχής εκείνης. Από τις διαπιστώσεις αυτές, υπό το πρίσμα της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω, προκύπτει ότι η αποδεικτική αξία των εν λόγω υπεύθυνων δηλώσεων είναι περιορισμένη.

77 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τα τιμολόγια που προσκόμισε η προσφεύγουσα σχετικά με πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν από το φυτώριο Olea Nurseries το 1987, αρκεί η διαπίστωση, στην οποία προέβη και το τμήμα προσφυγών, ότι, ακόμη και αν τα τιμολόγια που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία αποδεικνύουν ότι το φυτώριο Olea Nurseries πώλησε την ποικιλία Cripps Pink, δεν αποτελούν απόδειξη του ότι ο δημιουργός είχε συναινέσει στην «εμπορική εκμετάλλευση» της εν λόγω ποικιλίας. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγω δεδομένου ότι από τις επιστολές που εστάλησαν στα φυτώρια Olea Nurseries και How Green Nursery το 1985 προκύπτει σαφώς ότι ο δημιουργός προσέφερε στα εν λόγω φυτώρια δέντρα των ποικιλιών Sundowner και Pink Lady, για την περίπτωση που «το Υπουργείο [θα συνιστούσε] τη φύτευσή τους από εμπορικούς οπωρώνες», και ότι δεν προσκομίσθηκε καμία απόδειξη περί του ότι μέχρι και τον Νοέμβριο του 1990 είχε μεσολαβήσει μια τέτοια σύσταση.

78 Επιπλέον, το γεγονός ότι το Υπουργείο βεβαίωσε κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ ότι το διάστημα μεταξύ 1985 και 1990 τα στελέχη του «είχαν αναμειχθεί στενά στις δοκιμαστικές φυτεύσεις στους εμπορικούς οπωρώνες τους οποίους είχε προμηθεύσει το Υπουργείο με δέντρα και μοσχεύματα» επιβεβαιώνει ότι οι διαθέσεις που έγιναν κατά το διάστημα αυτό είχαν σκοπό δοκιμών. Δεν αποδεικνύει, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι το Υπουργείο γνώριζε ότι είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις από τα φυτώρια ή ότι είχε συναινέσει σε αυτές.

79 Εξάλλου, αυτό το χαρακτηριστικό διαφοροποιεί τη συγκεκριμένη περίπτωση από εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών της 2ας Ιουλίου 2013 στην υπόθεση A 007/2013, που αφορούσε την ποικιλία αχλαδιών Oksana. Στην υπόθεση εκείνη αποδεικνυόταν από τα υφιστάμενα στοιχεία ότι η διανομή των συστατικών της ποικιλίας δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο επιφύλαξης και ήταν σύμφωνη με τη ρητή βούληση του δημιουργού να προβεί σε διανομή του υλικού χωρίς περιορισμούς. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 2ας Ιουλίου 2013, στην υπόθεση A 007/2013, σχετικά με την ποικιλία Oksana, πρέπει να απορριφθεί.

80 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στο σημείο 44 του δικογράφου της προσφυγής, διαπιστώνεται ότι πρόκειται για έγγραφα μεταγενέστερα των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης ή για έγγραφα που περιέχουν αόριστες δηλώσεις, από τις οποίες δεν μπορεί να συναχθεί ότι η ποικιλία Cripps Pink αποτέλεσε αντικείμενο πωλήσεων ή διαθέσεων σε τρίτους, από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του, για την εκμετάλλευσή της πριν από την περίοδο χάριτος.

81 Επισημαίνεται συναφώς ότι το ανακοινωθέν τύπου με τίτλο «Οι παραγωγοί φρούτων παροτρύνονται να καλλιεργήσουν νέες ποικιλίες μήλων» φέρει ημερομηνία 8 Σεπτεμβρίου 1992 και περιέχει αόριστες και γενικές δηλώσεις του Υπουργού Γεωργίας της Δυτικής Αυστραλίας κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν από το ανακοινωθέν αυτό προκύπτει ότι κατά την ανωτέρω ημερομηνία ο υπουργός δήλωσε ότι τα μήλα Pink Lady και Sundowner «διαδόθηκαν στους παραγωγούς το 1985», δεν συνάγεται κατ' ανάγκην ότι επρόκειτο για διάδοση με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση της ποικιλίας Cripps Pink. Περαιτέρω, όσον αφορά το άρθρο που δημοσιεύθηκε το 1993 στο περιοδικό Hort Science από τον δημιουργό και τους συναδέλφους του, αρκεί η διαπίστωση ότι το άρθρο αυτό επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό του δημιουργού ότι η διανομή της ποικιλίας Cripps Pink στη βιομηχανία με σκοπό την εμπορική αξιολόγηση έγινε το 1986. Εξάλλου, όσον αφορά τη δήλωση του παραγωγού μήλων F. Atherton στην τηλεοπτική εκπομπή με τίτλο «Tickled Pink» ότι «η Pink Lady είχε μόλις κάνει την εμφάνισή της», αρκεί η επισήμανση ότι πρόκειται για μια ασαφή δήλωση η οποία δεν επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εμπορική εκμετάλλευση της ποικιλίας Cripps Pink πραγματοποιήθηκε πριν από την περίοδο χάριτος.

82 Ομοίως, όσον αφορά την έκθεση της επιτροπής κοινοβουλευτικού ελέγχου της Αυστραλίας, αφενός, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πρόκειται για επιτροπή κοινοβουλευτικού ελέγχου η οποία επελήφθη του θέματος πολλά χρόνια μετά τα πραγματικά περιστατικά και συγκεκριμένα το 1995. Αφετέρου, ο ισχυρισμός του εισηγητή υπέρ της παρεμβαίνουσας, E. J. Charlton, ενώπιον της εν λόγω επιτροπής

ελέγχου, ότι εμπορική παραγωγή των μήλων έγινε για πρώτη φορά το 1986 ή το 1987, είναι ασαφής και δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι η ποικιλία πωλήθηκε ή διατέθηκε στο πλαίσιο εκμετάλλευσής της πριν από την περίοδο χάριτος.

83 Κατά τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Υπουργείο ουδέποτε εκδήλωσε την πρόθεση να καταθέσει αίτηση για την καταχώριση σήματος ή να κατοχυρώσει δικαιώματα δημιουργού στην Αυστραλία, το γεγονός αυτό δεν ασκεί επιρροή για να κριθεί αν μια ποικιλία πληροί την προϋπόθεση περί νέας ποικιλίας κατά το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι πωλήσεις ή οι διαθέσεις σε τρίτους, από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας πριν από την περίοδο χάριτος, οι οποίες αναιρούν τον χαρακτήρα της ποικιλίας ως νέας ποικιλίας.

84 Κατά πέμπτον, όσον αφορά την απόφαση του δικαστηρίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Χιλής η οποία κήρυξε άκυρο το δικαίωμα προστασίας της ποικιλίας Cripps Pink στη Χιλή με την αιτιολογία ότι δεν επρόκειτο για νέα ποικιλία, αφενός, υπενθυμίζεται ότι οι διατάξεις του βασικού κανονισμού θέσπισαν την ενιαία και αποκλειστική μορφή της κοινοτικής προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας για τις φυτικές ποικιλίες. Συνεπώς, το ΚΓΦΠ και ο δικαστής της Ένωσης δεν δεσμεύονται από απόφαση που έχει εκδοθεί σε επίπεδο τρίτης χώρας [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2017, Barmenia Krankenversicherung κατά EUIPO (Mediline), T-810/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:749, σκέψη 37].

85 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα μνημονεύει την εν λόγω απόφαση του δικαστηρίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Χιλής μόνο σε μια υποσημείωση, υπό το σημείο 26 του δικογράφου της προσφυγής, στο οποίο επισημαίνει ότι «το Υπουργείο ουδέποτε εξέφρασε την πρόθεση να καταθέσει αίτηση για την καταχώριση σήματος ή να διεκδικήσει δικαιώματα δημιουργού στην Αυστραλία». Στην εν λόγω υποσημείωση αναφέρονται τα εξής: «Γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στην ακρόαση του δημιουργού, που πραγματοποιήθηκε στις 17 Μαΐου 2010 στο Floreat, Δυτική Αυστραλία […] στο πλαίσιο της απόφασης του δικαστηρίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Χιλής η οποία ακύρωσε το χιλιανό πιστοποιητικό νέας φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. 34/95 […]». Στο δικόγραφο της προσφυγής δεν γίνεται καμία άλλη μνεία της εν λόγω απόφασης του δικαστηρίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Χιλής, ούτε άλλωστε περιλαμβάνεται η απόφαση αυτή στα παραρτήματα της προσφυγής. Διαπιστώνεται, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα δεν συνάγει από την απόφαση αυτή καμία συνέπεια επί του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης και, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει υπόψη την απόφαση του ανωτέρω δικαστηρίου.

86 Επομένως, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία δεν αποδείκνυαν ότι η ποικιλία Cripps Pink είχε αποτελέσει αντικείμενο πωλήσεων ή διαθέσεων σε τρίτους, εκτός της Ένωσης, από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του, με σκοπό την εκμετάλλευση της ποικιλίας πριν από τις 29 Αυγούστου 1989.

87 Περαιτέρω, πρέπει να απορριφθεί επίσης το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ, αφενός, του γεγονότος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επικεντρώνεται στο ζήτημα αν οι αποδείξεις που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα ήταν επαρκείς ώστε να προκληθούν σοβαρές αμφιβολίες και, αφετέρου, του γεγονότος ότι το ΚΓΦΠ και, εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών, δεν απέρριψαν ab initio την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας ως απαράδεκτη. Ως προς το ζήτημα αυτό διαπιστώνεται, αφενός, ότι η προσφεύγουσα προέβη σε μια μερική ανάγνωση της προσβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, παρότι η προσβαλλόμενη απόφαση χρησιμοποιεί, με εσφαλμένο βεβαίως τρόπο, τον όρο «σοβαρές αμφιβολίες» του άρθρου 53α του κανονισμού 874/2009 κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, εκθέτει ωστόσο με σαφήνεια ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδείξεις περί του ότι η ποικιλία Cripps Pink είχε πωληθεί ή διατεθεί σε τρίτους, εκτός της Ένωσης, από τον δημιουργό ή με τη συναίνεσή του, με σκοπό την εκμετάλλευσή της. Επιπλέον, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, κατά το πέρας της διαδικασίας και υπό το πρίσμα του συνόλου των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων που προβλήθηκαν από τα

μέρη, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα δεν προκαλούσαν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κύρος του επίμαχου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, δεν σημαίνει ότι η αρχική απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας είναι εσφαλμένη. Πράγματι, όταν, κατόπιν διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, το ΚΓΦΠ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα αποδεικτικά στοιχεία δεν εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες, τούτο σημαίνει ότι οι σοβαρές αμφιβολίες που διατηρούσε το ΚΓΦΠ κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο έλαβε την αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας έχουν διαλυθεί.

88 Κατά συνέπεια, υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως

89 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού, παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και παρέβη το άρθρο 50 παράγραφος 3, του κανονισμού 874/2009.

90 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών απέρριψε ως εκπρόθεσμα τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει ενώπιόν του και, με το δεύτερο σκέλος, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει ότι παραδεκτώς προσκομίζονται τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία ενώπιόν του.

α) Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών

91 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσκόμισε νέα αποδεικτικά στοιχεία. Επιπλέον, το ΚΓΦΠ και η παρεμβαίνουσα δεν έλαβαν αντίγραφο των αποδείξεων αυτών πριν από την συζήτηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την εν λόγω συζήτηση.

92 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, καθώς και το άρθρο 53α, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ελλείψει εύλογων ή αποδεκτών λόγων που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την εκπρόθεσμη υποβολή, τα νέα αυτά αποδεικτικά στοιχεία έπρεπε να θεωρηθούν απαράδεκτα.

93 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κρίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού και παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και ότι έπρεπε να είχε εφαρμοστεί το άρθρο 81 του βασικού κανονισμού. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι λόγω της περιπλοκότητας της υπό κρίση υπόθεσης και δεδομένου ότι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία συνιστούν περίσταση που μεταβλήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το τμήμα προσφυγών όφειλε να προβεί σε συμπληρωματική συνεδρίαση σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 3, του κανονισμού 874/2009.

94 Το ΚΓΦΠ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων αυτών.

95 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι σύμφωνα με το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού το ΚΓΦΠ οφείλει, στις ενώπιόν του διαδικασίες, να μη λαμβάνει υπόψη γεγονότα ή αποδεικτικά στοιχεία που δεν υποβλήθηκαν εντός της προθεσμίας που έθεσε το ΚΓΦΠ. Επιπλέον, το άρθρο 53α, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009 προβλέπει ότι το ΚΓΦΠ δεν λαμβάνει υπόψη γραπτές παρατηρήσεις ή έγγραφα ή μέρη αυτών που δεν έχουν υποβληθεί εντός της προθεσμίας που έχει καθοριστεί από το ΚΓΦΠ.

96 Επομένως, δεδομένου ότι ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός 874/2009 περιέχουν διατάξεις που διέπουν το παραδεκτό όσων αποδεικτικών στοιχείων υποβάλλονται εκπροθέσμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 81 του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ότι, εφόσον από τον κανονισμό 874/2009 ή τις διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού δεν προβλέπονται διαδικαστικές διατάξεις, το ΚΓΦΠ εφαρμόζει τις αρχές του δικονομικού δικαίου που είναι γενικά αναγνωρισμένες στα κράτη μέλη και το οποίο κατά την προσφεύγουσα υποχρέωνε εν προκειμένω το ΚΓΦΠ να ανατρέξει στις αρχές αυτές, δεν τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα υπόθεση.

97 Εξάλλου, υπό το πρίσμα των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 95 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το παραδεκτό των αποδείξεων που προσκομίζονται εκπροθέσμως. Αντιθέτως, όπως υποστηρίζει το ΚΓΦΠ, από το γράμμα των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι το ΚΓΦΠ απαγορεύεται να λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιάζονται ή προσκομίζονται εκπροθέσμως.

98 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται ούτε από τη νομολογία την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη του επιχειρήματός της ότι το τμήμα προσφυγών πρέπει να κάνει δεκτά τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, στο μέτρο που, κατά τη νομολογία αυτή, τίποτα δεν απαγορεύει τη λήψη υπόψη συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία απλώς προστίθενται σε άλλα στοιχεία που έχουν κατατεθεί εμπροθέσμως, εφόσον τα αρχικά αυτά στοιχεία δεν είναι άνευ σημασίας αλλά αμφισβητήθηκαν ως ανεπαρκή από το άλλο μέρος [απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Rehbein κατά ΓΕΕΑ – Dias Martinho (OUTBURST), T-214/08, EU:T:2012:161, σκέψη 53]. Πράγματι, αρκεί η διαπίστωση ότι η νομολογία αυτή αφορά την εφαρμογή των δικονομικών διατάξεων περί σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν την απόδειξη της χρήσης του σήματος, κατά τις οποίες, αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του σήματος εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) απορρίπτει την ανακοπή, αντίστοιχες όμως διατάξεις δεν υφίστανται στον τομέα των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών. Ως εκ τούτου, η νομολογία αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στην υπό κρίση υπόθεση.

99 Επιπλέον, κατά το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1), το EUIPO μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι. Ωστόσο, το άρθρο αυτό απλώς επιτρέπει στο EUIPO να μη λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται εκπροθέσμως, ενώ το άρθρο 76 του βασικού κανονισμού υποχρεώνει το ΚΓΦΠ να μη λαμβάνει υπόψη αυτά τα εκπροθέσμως προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία.

100 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι, μολονότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται εκπροθέσμως στις υποθέσεις σημάτων, έχει εντούτοις διευκρινίσει ότι η ενδεχόμενη λήψη υπόψη των εν λόγω πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά επ' ουδενί «χάρη» προς τον ένα ή τον άλλο διάδικο, αλλά πρέπει να αποτελεί το αποτέλεσμα αντικειμενικής και αιτιολογημένης άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του EUIPO. Στο πλαίσιο αυτό, η λήψη υπόψη αποδεικτικών στοιχείων που έχουν προσκομισθεί εκπροθέσμως μπορεί να δικαιολογηθεί όταν το EUIPO θεωρεί, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα στοιχεία ενδέχεται εκ πρώτης όψεως να ασκούν πραγματική επιρροή και, αφετέρου, ότι το στάδιο της διαδικασίας κατά το οποίο προβάλλονται εκπροθέσμως τα στοιχεία αυτά, αλλά και οι σχετικές περιστάσεις, δεν εμποδίζουν τη λήψη υπόψη των στοιχείων αυτών (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 44, και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-120/12 P, EU:C:2013:638, σκέψη 38).

101 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία κατά τη συζήτηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Περαιτέρω, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την εν λόγω συζήτηση, το ΚΓΦΠ και η παρεμβαίνουσα δεν έλαβαν αντίγραφο των αποδεικτικών αυτών στοιχείων πριν από τη συζήτηση. Κατά δεύτερον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία εξήγηση που να δικαιολογεί την καθυστερημένη προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την από 15 Ιανουαρίου 1990 επιστολή του Υπουργού Γεωργίας και τις υπεύθυνες δηλώσεις των A. Price και J. Paterson, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι οι αποδείξεις αυτές δεν ήταν διαθέσιμες πριν από τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε από το τμήμα προσφυγών, ήτοι πριν από τις 7 Σεπτεμβρίου 2017. Ωστόσο, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, η εξήγηση αυτή δεν παρίσταται εύλογη, δεδομένου ότι η εν λόγω επιστολή είχε μνημονευθεί προηγουμένως στη διαδικασία. Επιπλέον, όσον αφορά τις υπεύθυνες δηλώσεις των A. Price και J. Paterson, αρκεί η διαπίστωση ότι οι δηλώσεις αυτές φέρουν ημερομηνία προγενέστερη της λήξης της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα προσφυγών. Όσον αφορά δε τα δημοσιεύματα του Τύπου, αυτά θα μπορούσαν να είχαν αποκτηθεί νωρίτερα, δεδομένου ότι, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα με τις από 26 Σεπτεμβρίου 2017 παρατηρήσεις της, πρόκειται για δημοσιεύματα που είναι διαθέσιμα στο διαδίκτυο.

102 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που μνημονεύονται στη σκέψη 95 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να μη λάβει υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία.

103 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί και το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης κηρύσσοντας τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία απαράδεκτα.

104 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να προβεί σε συμπληρωματική συνεδρίαση, διαπιστώνεται ότι κατά το άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού 874/2009, αιτήσεις για συμπληρωματικές συνεδριάσεις γίνονται δεκτές μόνον εφόσον στηρίζονται σε πραγματικά περιστατικά που μεταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ή μετά. Εν προκειμένω, όμως, διαπιστώνεται ότι δεν είχε ζητηθεί συμπληρωματική συνεδρίαση. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του ζητήματος αν προσκομίζονται παραδεκτώς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποδεικτικά στοιχεία που δεν προσκομίσθηκαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών

105 Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει παραδεκτά τρία αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν προσκομιστεί κατά τη διοικητική διαδικασία. Πρόκειται για υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη στις 23 Ιανουαρίου 2018 από τον δημιουργό, ηλικίας τότε 90 ετών, υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη στις 20 Ιανουαρίου 2018 από τον I. H. και την M. Green, ιδιοκτήτες του φυτώριου How Green Nursery κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, καθώς και υπεύθυνη δήλωση του παραγωγού μήλων F. Atherton, υπογεγραμμένη στις 8 Φεβρουαρίου 2018.

106 Το ΚΓΦΠ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία είναι απαράδεκτα.

107 Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει τη νομιμότητα της απόφασης του τμήματος προσφυγών, ελέγχοντας την εκ μέρους του εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης, μεταξύ άλλων βάσει των πραγματικών περιστατικών που έχουν υποβληθεί στο εν λόγω τμήμα, αλλά δεν επιτρέπεται να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται για πρώτη φορά ενώπιόν του (βλ. αποφάσεις της 15ης Απριλίου 2010, Schräder κατά ΚΦΓΠ, C-38/09 P, EU:C:2010:196 σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της

13ης Ιουλίου 2017, Oksana, T-767/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:494, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ομοίως, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των εγγράφων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Oksana, T-767/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:494, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

108 Δεδομένου ότι εν προκειμένω τα αποδεικτικά στοιχεία δεν υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να κριθούν απαράδεκτα.

109 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη παράθεση του ιστορικού και σε εσφαλμένη και μερική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων. Πράγματι, το παραδεκτό ενός νέου αποδεικτικού στοιχείου δεν μπορεί να εξαρτάται από το αν συγκεκριμένη απόφαση που εκδόθηκε είναι ευνοϊκή ή όχι για έναν από τους διαδίκους. Δεν ασκεί εξάλλου επιρροή ούτε το γεγονός ότι πρόκειται για πρόσθετες αποδείξεις που προβάλλονται προς στήριξη του αιτήματος της προσφεύγουσας (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Oksana, T-767/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:494, σκέψη 32).

110 Περαιτέρω, όπως ορθώς επισήμανε το ΚΓΦΠ, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία εξήγηση που να αποδεικνύει ότι δεν ήταν σε θέση να λάβει γνώση των συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών σε προγενέστερο στάδιο. Δεδομένου ότι πρόκειται για γραπτές δηλώσεις μαρτύρων τις οποίες η ίδια ζήτησε από τα πρόσωπα αυτά, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να συλλέξει τις εν λόγω μαρτυρίες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

111 Κατά συνέπεια, υπό το πρίσμα των ανωτέρω και δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε, εξάλλου, κανένα στοιχείο που να εξηγεί τον ακριβή λόγο για τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να λάβει υπόψη τα επίμαχα στοιχεία παρότι παρουσιάζονται το πρώτον ενώπιόν του, επιβάλλεται τα στοιχεία αυτά να μη ληφθούν υπόψη, παρέλκει δε η εξέταση της αποδεικτικής τους ισχύος [πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2018, Safe Skies κατά EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK), T-60/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:164, σκέψη 13 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

112 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

113 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΚΓΦΠ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Pink Lady America LLC στα δικαστικά έξοδα.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 2019.

Ο Γραμματέας
(υπογραφές)

Ο Πρόεδρος